

PERŁA POLSKIEGO KOLEJNICTWA - PAROWOZOWNIA W GNIĘŹNIE

Parowozownia w Gnieźnie to jedno z najciekawszych miejsc na mapie pierwszej stolicy Polski. Jest białym krukiem na skale Europy. Zabytek ten od lat przyciąga turystów, fanatyków kolejnictwa czy też jego amatorów, oferując im masę wrażeń. Autentyczność i niepowtarzalność tego miejsca są podkreślane zarówno przez lokalnych mieszkańców, jak i każdego, kto odwiedził gnieźnieńską perłę kolejnictwa.

Początki historii Parowozowni sięgają II połowy XIX wieku, a dokładnie przełomu lat 60. i 70., kiedy tworzono węzeł kolejowy Poznań - Toruń.

Wówczas powstała wieża wodna o objętości 300 m³, dworzec, budynki administracyjne oraz pierwsza czterostanowiskowa parowozownia. Na początku XX wieku przebudowano układ torowy. Postawiono wtedy drugą halę wachlarzową.

WIEŻA WODNA

Pod koniec XIX wieku niedaleko lokomotywni powstała kolej wąskotorowa. Przewoziła pasażerów na trasie z Gniezna do Anastazewa przez okoliczne miejscowości.

We wrześniu 2015 roku została wyłączona z eksploatacji ze względu na zły stan techniczny. Warto zaznaczyć, że stacja w Przybrodzinie, przez którą przejeżdżała kolej, jest jedyną stacją kolejową w Polsce znajdującą się na plaży.

Parowozownia pełniła niezwykle ważną rolę w kolejnictwie na terenie Gniezna i okolic. Świadczyć o tym może fakt, iż na jej terenie znajdowała się elektrownia zaopatrująca wielki kompleks w prąd, szkoła, a nawet klub sportowy!

BUDYNKI PAROWOZOWNI:
NA ZDJĘCIU ELEKTROWNIA

Podczas II wojny światowej, w 1939 roku, niektóre budynki uległy zniszczeniu w wyniku bombardowania. Od roku 1940 roku parowozownia przeżywała okres najbardziej dynamicznego rozwoju.

Działo się tak ze względu na wprowadzony plan „Otto”, którego celem była rozbudowa i modernizacja infrastruktury na terenach III Rzeszy tak, by ją przygotować na agresję skierowaną przeciwko Związkowi Radzieckiemu.

Z grona licznych nowo wybudowanych wówczas budynków można wyróżnić: kotłownię, wagonownię, stołówkę czy halę suwnic.

ŻURAW WODNY

OBROTNICA

Po II wojnie światowej gnieźnieńska parowozownia nadal pełniła wiele funkcji. W latach 70. XX wieku została przysposobiona do obsługi elektrowozów. Niektóre z torów wyposażono w trakcję elektryczną. Po upadku PRL kompleks stopniowo redukował wymiar swojej działalności. W latach 90. XX wieku naprawiano tu parowozy.

DREWNIANY ŻURAW -
JEDYNY W EUROPIE

MONUMENT Z
OKAZJI 100-LECIA
LOKOMOTYWOWNI

Od 2012 roku parowozownia nie jest czynna i eksploatowana. Od 2010 roku na jej terenie organizowane są „Dni Pary”, podczas których można lepiej poznać historię tego miejsca. Harmonogram zwiedzania jest dostępny na stronie internetowej.

Gnieźnieńska parowozownia to bez wątpienia miejsce niepowtarzalne i klimatyczne. Obecnie jest obiektem debaty lokalnej społeczności, gdyż pomimo starań „Stowarzyszenia Parowozownia Gniezno”, lokalnych polityków, działaczy i darczyńców, a także mieszkańców pierwszej stolicy polski zabytek ten stopniowo popada w ruinę i odchodzi w zapomnienie.

Więcej informacji- <http://www.parowozowniagniezno.pl/>
Zdjęcia pochodzą z prywatnych zbiorów Kajetana Majewskiego.

